Wat betekent het om Christus als koning te erkennen? – videotekst

Christus Koning van het heelal. Voor het laatste feest van het kerkelijk jaar zou je een climax verwachten. Maar velen kijken liever al uit naar Kerstmis. Alsof we de bestemming overslaan om weer bij het begin te beginnen. Het beeld van een *koning* maakt ons vandaag wat ongemakkelijk.

Kijk naar de tronende figuur in het Lam Gods. Kostbare gewaden, een troon, een scepter, een schitterende kroon. Wie gelooft, vindt het misschien moeilijk daarin de nederige Jezus te herkennen.

Onze eigen koning is bescheidener. Een welkome gast bij plechtigheden, maar zonder veel zeggenschap. Hebben we God ongemerkt ook zo'n ceremoniële rol gegeven? Welkom op onze feesten, maar zonder echte invloed op ons leven?

Wat betekent het om Christus werkelijk als koning te erkennen?

Achter die beladen titel schuilt een herkenbaar verlangen. Omdat machthebbers zo vaak zichzelf dienen, hopen we op iemand die eindelijk zijn macht goed gebruikt.

Psalm 72 bezingt zo'n koning, vermoedelijk Salomo. Hij beschermt armen, bevrijdt verdrukten en brengt vrede. Een koning die ook recht spreekt. Ooit moet toch iemand het onrecht blootleggen en de slachtoffers recht doen.

Maar dezelfde Bijbel waarschuwt. Een koning kan ook je zonen opeisen voor zijn leger en je beste akkers voor zijn dienaren. Zelfs grote koningen als Salomo en David misbruikten hun macht.

Op wie kan je dan vertrouwen? In de Bijbel groeit het inzicht dat de ultieme koning alleen God zelf kan zijn. Als Hij regeert, zal er recht geschieden, vrede zijn en voorspoed heersen.

Dat is precies wat Jezus verkondigt: het koninkrijk van God is dichtbij. Maar Jezus zal ons begrip van koninklijke macht op z'n kop zetten.

Gods heerschappij begint zo. Zieken vinden genezing. Wie afgeschreven was, krijgt een plaats in het midden. Wie vastzit in schuld, krijgt een nieuw begin. Door Gods macht kunnen mensen weer leven.

Wij kijken graag op naar mensen met aanzien en invloed. Jezus richt onze aandacht op wie nauwelijks meetelt. Zijn grootheid blijkt uit de ruimte die anderen krijgen om te leven.

Mensen beginnen te hopen: is Jezus misschien de rechtvaardige koning op wie we wachten?

Maar dan wordt Hij gevangengenomen. Voor Pilatus zegt Jezus: 'Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld.' Hij weigert zijn koningschap met geweld af te dwingen. Dirk Bouts laat zien hoe de soldaten Jezus een doornenkroon en koningsmantel hebben gegeven om Hem te bespotten.

Daarna volgt het kruis. Boven zijn hoofd hangt zijn koningstitel: Jezus van Nazareth, koning van de Joden. Wat heb je aan een koning die zichzelf niet kan redden?

Misschien herkennen we die ontgoocheling. Je probeert goed te doen, maar wat je met liefde opbouwt, kan worden afgewezen of vernietigd. Goedheid garandeert geen goede afloop.

Doorheen de ondergang kijkt Jezus ons bij Jheronimus Bosch liefdevol aan. Hij komt niet op zijn zelfgave terug. Zijn beulen kunnen Hem wel doden. Maar ze kunnen Hem niet dwingen te stoppen met liefhebben.

Keren we terug naar het Lam Gods. Onder de tronende koning zien we het Lam. Zijn bloed stroomt in een kelk. Wat we hier zien is *de majesteit van de liefde*.

Maar heeft zo'n liefde wel toekomst? Of moeten we ons afvragen of er wel toekomst is zónder die liefde?

Christenen geloven dat God juist aan Jezus' liefde de toekomst van de wereld toevertrouwt. De hoogste macht ligt dus bij iemand die zijn leven geeft voor anderen.

Dat is de hoop achter het beeld van Jezus naast God op de troon: uiteindelijk zal de liefde bepalen hoe het met de wereld afloopt.

Da's geen softe of wereldvreemde zaak. Matteüs vertelt dat Christus op het einde van de tijd zal verschijnen als koning én als rechter. Hij verzamelt de volken voor zijn troon en scheidt mensen van elkaar. Wie hongerigen te eten gaf, vreemdelingen ontving en zieken en gevangenen bezocht, is welkom in het koninkrijk. Wie aan de behoeftigen voorbij liep, wordt afgewezen. Het doet ertoe wat we doen en laten. Onrecht en onverschilligheid blijven niet voorgoed verborgen.

Een harde les? Misschien wel. Maar deze koning-rechter blijft niet op afstand. Hij vereenzelvigt zich met de minsten. Hij komt ons zelf tegemoet in wie honger heeft, vreemdeling is, ziek is of gevangen zit. Wat je doet voor hen, doe je voor Hem.

Wil ik Christus werkelijk koning laten zijn in mijn leven? Dan mag ik Hem de hoogste én de laagste plaats laten innemen. Vanaf de troon mag Hij mij leiden. In de mens die mijn hulp nodig heeft, mag ik Hem dienen. Dan is het koninkrijk van God echt begonnen. Het zal een feest zijn.

© Sim D'Hertefelt – Otheo.be